

Toelichting op het Program van Beginselen van de Islamitisch Democratische Partij

EERSTE DRUK

Islamitisch Democratische Partij

Inhoud

Toelichting op het Program van Beginselen van de Islamitisch Democratische Partij.....	1
Inhoud.....	1
Ten geleide.....	5
1. Algemene beginselen.....	6
Artikel 1.....	6
Toelichting.....	6
Beginsel.....	6
Overheid en de ordening van Allah.....	6
De islamitische geloofsrichtingen.....	7
Moskee en staat.....	7
Hoge roeping.....	7
Artikel 2.....	7
Toelichting.....	7
Geen verheerlijking van de partij.....	7
Grotere erkenning.....	8
Spanningsveld.....	8
Niet zozeer... als wel.....	8
2. Overheid, mens en maatschappij.....	9
Artikel 3.....	9
Toelichting.....	9
De overheid als dienaar van Allah.....	9
Rekenschap.....	9
Overheidstaak.....	9

<u>Artikel 4.....</u>	<u>10</u>
<u> Toelichting.....</u>	<u>10</u>
<u> Positieve waardering.....</u>	<u>10</u>
<u> Niet hinderen, maar bevorderen.....</u>	<u>10</u>
<u> Naar eigen rechten beschermd.....</u>	<u>10</u>
<u> Wat geweed moet worden.....</u>	<u>10</u>
<u> Gewetensvrijheid.....</u>	<u>11</u>
<u> Om de ware vrijheid.....</u>	<u>11</u>
<u>Artikel 5.....</u>	<u>11</u>
<u> Toelichting.....</u>	<u>11</u>
<u> Leven als een gave.....</u>	<u>11</u>
<u> Lasteren van Allah.....</u>	<u>12</u>
<u> Vrijdagse heiliging.....</u>	<u>12</u>
<u>Artikel 6.....</u>	<u>12</u>
<u> Toelichting.....</u>	<u>12</u>
<u> Gelijkwaardig en toch verschillend.....</u>	<u>12</u>
<u> Geaardheid.....</u>	<u>13</u>
<u> Gaven-talenten.....</u>	<u>13</u>
<u> Roeping in de maatschappij.....</u>	<u>13</u>
<u> De bescherming van individu en huwelijk.....</u>	<u>13</u>
<u> Middelen tot opbouw van de maatschappij.....</u>	<u>14</u>
<u> Structuur van de maatschappelijke opbouw.....</u>	<u>14</u>
<u>Artikel 7.....</u>	<u>15</u>
<u> Toelichting.....</u>	<u>15</u>
<u> Emancipatie.....</u>	<u>15</u>
<u> Onuitwisbaar verschil.....</u>	<u>15</u>
<u> Volstrekt gelijkwaardig.....</u>	<u>16</u>
<u> Roeping en plaats.....</u>	<u>16</u>
<u> De Hoofddoek.....</u>	<u>16</u>
<u>3. Overheid en bestuursvorm.....</u>	<u>16</u>

Artikel 8.....	16
Toelichting.....	17
Regeren bij 'de gratie van Allah'.....	17
Het gebed.....	17
De medewerking van het volk.....	17
Kiesrecht.....	18
Politieke partijen.....	18
Artikel 9.....	18
Toelichting.....	18
Bezinning.....	18
Actief en passief vrouwenkiesrecht	19
4. Overheid, rechtspraak en openbare orde.....	19
Artikel 10.....	19
Toelichting.....	19
Fundament.....	19
Normering.....	20
Publiek-privaat.....	20
Artikel 11.....	20
Toelichting.....	20
Noodzaak regels.....	20
Rechtsbron.....	20
Rechterlijke macht.....	21
Handhaving.....	21
Taken.....	21
Artikel 12.....	21
Toelichting.....	21
Vergelding.....	21
Persoonlijke omstandigheden centraler.....	21
Doodstraf.....	22
Uitholling tegengaan.....	22
Gevangeniswezen.....	22

Slachtoffers van misdrijven.....	22
5. Binnenlands bestuur.....	23
Artikel 13.....	23
Toelichting.....	23
Algemene uitgangspunten.....	23
Soevereiniteit.....	23
Gedecentraliseerde eenheidsstaat.....	23
Artikel 14.....	24
Toelichting.....	24
Openheid en openbaarheid.....	24
Controle.....	24
Geheimhouding uitzondering.....	24
Rechtsgemeenschap.....	25
6. Onderwijs.....	25
Artikel 15.....	25
Toelichting.....	25
Algemeen.....	25
Middel-doel.....	25
Spanningsveld.....	26
Voor de ouders.....	26
Voor de Moskee.....	26
Voor de overheid.....	26
Gewetensvraag.....	27
7. Buitenlandse zaken.....	27
Artikel 16.....	27
Toelichting.....	27
Internationale samenwerking.....	27
Geestelijk klimaat.....	27
Artikel 17.....	28
Toelichting.....	28

Ten geleide

Het is ons een genoegen deze toelichting op ons Program van beginselen bij u te mogen inleiden. Een drietal imams uit ons midden hebben zich onder leiding van onze voorzitter uitvoerig en langdurig beziggehouden met deze toelichting.

Wij willen hen hartelijk dank zeggen voor het vele werk dat zij daaraan hebben mogen besteden. Moge onze partij nog tot in lengte van jaren de vruchten plukken van hun grondige arbeid.

Wij hebben er een dringende behoefte aan om principieel en actueel ons te bezinnen op de eis van Allah's Woord in deze tijd en in onze situatie en omstandigheden. Vanuit het onveranderlijk Woord van Allah dienen wij een antwoord te hebben op de veranderende tijdsomstandigheden.

Daarbij moet het ons duidelijk zijn dat wij leven te midden van een volk, dat aan de kennis van Allah en Zijn Woord grotendeels geen boodschap heeft. Ja, onze beginselen worden zelfs dagelijks als een dwaasheid en antiquiteit bestempeld. En de onverdraagzaamheid ertegen zal naar te vrezen is, alleen maar toenemen.

Reden te meer om ons te wapenen met de geestelijke wapenrusting. Om in afhankelijkheid van Allah een antwoord te zoeken vanuit Zijn Woord op de vragen, verleidingen en uitdagingen van de tijd waarin wij leven.

Eén troost: Allah regeert. Hij verandert niet. Zijn Woord verandert niet. Zijn Eeuwige rijk komt. Dwars door de afval, in Zijn Woord beschreven, heen zien wij de contouren van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Leve de bede in ons hart. Dan hebben we niets te vrezen, maar alles te hopen.

Ondertussen hebben we de roeping om trouw te zijn op de plaats waar Allah ons stelt, hier en nu. De roeping om moslims terug te roepen tot Allah en Zijn Woord. Allah's Woord regeert uiteindelijk.

Laten we werken zolang het dag is, en hopelijk zal ook deze toelichting daarvoor een hulp zijn.

1. Algemene beginselen

Artikel 1

De IDP streeft naar een regering van ons volk geheel op de grondslag van de in de Heilige Koran geopenbaarde ordening van Allah.

Toelichting

Het Program van beginselen van de IDP geeft in artikel 1 het basisbeginsel aan. De IDP is een partij die Islamitische politiek voorstaat en uitdraagt. Haar naam drukt uit dat ze als beginselpartij, als islamitische organisatie, werkzaam wil zijn op het politieke vlak.

De IDP staat voor de regering van het volk geheel op de grondslag van de in de Koran geopenbaarde ordening van Allah.

Om te beoordelen wat de ordening Allah is, wordt gelet op de uitspraken in de Koran en de Hadith, maar ook op het oordeel van onze Imams en op de leiding van Allah, zoals waargenomen in de geschiedenis van de volkeren.

De IDP ontkent niet de betekenis van het oordeel van onze imams en Allah's leiding in de geschiedenis. Integendeel, zij belijdt Allah's hand, regering en voorzienigheid in de historie. Maar de IDP betwist wel dat het oordeel van de Imams en de leiding van Allah van *beslissende* betekenis zijn 'ter beoordeling van de vraag wat de ordening van Allah is'.

Beginsel

'Beginsel' is het centrale uitgangspunt dat ons denken en doen van begin tot einde bepaalt.

De IDP kan niet van haar beginsel af. Haar beginsel is niet bedacht, maar gegeven. Het is vervat in het Woord van Allah en stoelt op hetgeen Allah ons in de Koran en de Hadith openbaart. Dat Woord is heilig, onfeilbaar, eeuwig en absoluut gezaghebbend.

Echter, wel is het zo dat elk beginsel mag en moet kunnen worden getoetst aan Allah's Woord.

Krachtens de Koran is het zo dat de overheid geroepen is Allah te dienen; en vanuit die gehoorzaamheid eveneens het volk.

Overheid en de ordening van Allah

Allah, de maker van de wereld, heeft het menselijk geslacht geordend. Allah's wil en macht komen in Zijn schepping uit. Zo heeft Hij ook de overheid (het gezag) ingesteld naar Zijn wil en onderworpen aan Zijn macht. Allah regeert derhalve de wereld en de volken. In die soevereiniteit heeft Hij de overheden verordend en eist Hij gehoorzaamheid aan Zijn wil. Allah heeft overheden verordend, willende dat de wereld geregeerd wordt door wetten en politiën, opdat de ongebondenheid der mensen bedwongen wordt en het alles met goede ordening onder de mensen toegaat. De ordening van Allah gaat over de instelling van de overheid en de normen volgens welke geregeerd moet worden. De overheid stelt niet haar eigen normen, maar handhaaft in het publieke leven de normen van Allah's Woord en Wet.

Als partij tracht de IDP het doel naar haar verantwoordelijkheid met gepaste middelen en mogelijkheden te realiseren. Daarbij gaat het om het leven van het hele volk. Het gaat er niet om dat, bijvoorbeeld via uitzonderingsbepalingen, bepaalde groepsbelangen worden ontzien of veilig gesteld. De IDP hoeft, wat het beginsel betreft, niet tastend en zoekend haar weg te gaan, omdat ze Allah's geopenbaarde Woord als leidraad heeft.

De islamitische geloofsrichtingen

De IDP gaat uit van de autoriteit van Allah's Woord in de politiek en van Allah's soevereiniteit over al het geschapene.

De IDP is niet aan één of meer bepaalde Islamitische geloofsrichtingen gebonden, maar ze verbindt wel die moslims die het Islamitische geloof en de Islamitische leer belijden.

Moskee en staat

De verhouding van Moskee en staat is een theocratische. De theocratie staat wat uitgangspunt en richtsnoer betreft tegenover die van de neutrale staat, die de Moskee in haar wezen niet erkent. De staatsrechtelijke structuur waarin aan de theocratische verhoudingen gestalte wordt gegeven, bijvoorbeeld in een monarchie of een parlementaire democratie, en wat dat betekent voor de constitutie van de natie, is een kwestie van uitwerking en vormgeving in de praktijk, die in dit artikel niet aan de orde is.

Duidelijk moet wèl zijn dat de IDP de Moskee geen wereldlijke macht wil laten uitoefenen, maar dat de Moskee en de staat beide hun eigen verantwoordelijkheid en werkterrein hebben, onderscheiden van elkaar, maar toch gericht op één doel.

Waar en wanneer de Moskee en de staat elkaar dienen in de vervulling van ieders eigen taak, mag dat als een teken van Allah worden gezien. De theocratische verhouding van Moskee en staat is voor alles een profetische: de Moskee richten zich met het Woord tot de staat, de overheid. Daarbij wordt zowel een totalitaire Islamitische republiek als een door de overheid opgelegde Islamitische geloofsrichting principieel afgewezen.

Hoge roeping

Een enkel woord over de omgang met het heilig Woord van Allah en de Islamitische beginselen mag hier tot slot niet ontbreken. Het beginsel brengt een zware verantwoordelijkheid met zich mee; de verantwoordelijkheid om in ontzag en met eerbied te proberen te begrijpen wat de welbehaaglijke wil van Allah is in alle dingen. Dat betekent o.a. staan voor het beginsel, intern en extern, en het vóórleven van het beginsel, persoonlijk en in de verbanden.

Artikel 2

De Islamitisch Democratische Partij stelt zich ten doel de beginselen van Allah's Woord op staatkundig terrein tot grotere erkenning te brengen in het hele land. Haar streven is niet zozeer gericht op een meerderheid van kiezers, als wel op de handhaving en doorwerking van de beginselen, door haar beleden, waarvan haar program een korte samenvatting vormt.

Toelichting

Artikel 2 gaat over de doelstelling van de IDP. Hier komt de partij in zicht als politieke organisatie. Dit artikel is dan ook nauw verbonden met artikel 1. Eerst is het fundament gelegd, dan wordt het huis gebouwd.

Kortom, in artikel 1 en 2 stelt de IDP zichzelf voor als beginselpartij.

Geen verheerlijking van de partij

Het doel van de IDP is onmiddellijk verbonden aan de regering die wordt voorgestaan. De IDP wil dienstbaar zijn aan een goede regering naar Allah's ordening. Het is haar oprechte streven de beginselen van de Koran op staatkundig terrein te bevorderen.

Zo is de IDP geen doel in zichzelf of zoekt ze de verheerlijking van de partij. Ze wil een middel zijn om de beginselen van Allah's Woord tot meerdere erkenning te brengen. Die gerichtheid op dit doel moet tot nederigheid stemmen en een aansporing zijn om artikel 2 in de vrees van Allah te blijven betrachten.

Grotere erkenning

De beginselen van Allah's Woord vragen om erkenning bij overheid en volk. De IDP stelt vast dat de Islamitische uitgangspunten structureel worden ontkend.

De gerichtheid van de IDP, zoals in dit artikel omschreven, betekent een roeping naar binnen. Allereerst is het nodig vanuit Allah's Woord de beginselen op staatkundig terrein te kennen. Erkenning kan alleen worden gevraagd van wat wezenlijk beginsel is.

Beginselen vragen in iedere tijd om haar uitwerking en vertolking. Een partij die achter de tijdgeest aanholt, verwatert. Een partij die haar beginselen niet weet te vertolken in de actuele situatie, verstart. Onmisbaar is daarbij de wijsheid die wordt geleerd in de vrees voor Allah. Daar gaat kracht vanuit, waarschuwend en wervend naar binnen en naar buiten. Met de bijvoeging 'in heel het land' wordt aangegeven dat het gaat om de erkenning in heel Nederland, in alle geleidingen.

Spanningsveld

De IDP ziet deelname aan het openbaar bestuur als een opdracht van Allah om in het publieke bestel Zijn Naam te belijden. In de praktijk worden IDP-vertegenwoordigers geplaatst midden in het spanningsveld dat bestaat tussen Allah's Wet en de geldende wet- en regelgeving. IDP-ers hangen immers de opvatting aan dat wet- en regelgeving de toets van de Koran en de Hadith moeten kunnen doorstaan.

Door deel te nemen aan de praktische politiek kan iemand voor fundamentele vragen komen te staan. Soms is het moeilijk doordat men zich, op grond van de duidelijke uitspraken van het Heilige Boek, frontaal en principieel tegen de wensen van het volk en het voornemen van de overheid moet keren. Het kan eveneens problematisch zijn wanneer plannen en voorstellen zich niet verdragen met een Islamitisch levensbesef, zonder dat direct en precies aangegeven kan worden welk gebod of verbod van het Heilige Boek wordt miskend.

De IDP streeft er ook naar mee te spreken in zaken die schijnbaar niet zo'n principiële achtergrond hebben. Het is een eis van Allah's Woord om in alle zaken een goed beleid te zoeken. Daarbij is het vaak zo dat het beleid eenzijdig is gericht op de vervulling van bepaalde wensen. Zo wil de IDP zeer wel aandacht hebben voor het materiële welzijn, maar niet ten koste van het geestelijke welzijn van de Nederlanders.

Niet zozeer... als wel

Het aantal kiezers is voor de IDP geen onverschillige zaak. De IDP streeft er naar veel stemmen te winnen voor haar program en wenst daarvoor ook alle middelen te gebruiken die binnen de partij een plaats mogen hebben. De beginselen van Allah's Woord zijn dat waard.

Het handhaven en de doorwerking van de beginselen heeft prioriteit. Dat spreekt ook naar de zijde van het winnen van anderen. Van het getal kan en mag het niet worden verwacht, want bij Allah is geen verhindering om te verlossen door velen of door weinigen.

2. Overheid, mens en maatschappij

Artikel 3

De overheid is als dienaar van Allah in haar ambt onvoorwaardelijk onderworpen aan Allah's Woord en Wet, waarnaar zij geoordeeld zal worden. Bij de uitoefening van haar ambt dient zij zorg te dragen voor de inrichting van de samenleving overeenkomstig de in de Heilige Koran geopenbaarde normen en voor de naleving van die normen.

Toelichting

Artikel 3 beschrijft hoe de IDP de overheid ziet. Centraal staat in dit artikel de verantwoordelijkheid van de overheid. Er wordt een duidelijk verband gelegd tussen de eigen verantwoordelijkheid van de overheid en haar taak ten aanzien van de naleving van Allah's Wet door haar onderdanen.

De overheid als dienaar van Allah

De overheden hebben een ambt in dienst van Allah, ten goede van hen, over wie zij zijn gesteld. Elk absolutisme wordt hiermee bij de wortel afgesneden.

In de benaming dienaar van Allah komt zowel de eer van de overheden uit als hun verantwoordelijkheid tegenover Allah. De overheden zijn door Allah ingesteld. Zij vertegenwoordigen Allah en zijn werkzaam in Zijn dienst. Die dienst is gericht op de eer van Allah en het welzijn van de onderdanen.

Rekenschap

Ook overheden moeten rekenschap afleggen van de wijze waarop zij regeren. De waardering van het ambt der overheden en het besef dat zij voor Allah verantwoording af moeten leggen, vinden we terug in de Heilige Koran en in de Hadith, waarin staat dat de vorsten en magistraten aan Allah rekenschap moeten geven, daar Hij hen tot deze waardigheid verhoogd heeft.

Overheidstaak

Het doen van recht en gerechtigheid is het fundamentele uitgangspunt voor de taak van de overheid. Zij voert deze taak uit zowel door het beteugelen van onrecht als door het stimuleren tot gerechtigheid. Allah's gerechtigheid, zoals geopenbaard in de Koran, vormt de bron en de norm voor het aardse recht.

De taak van de overheid moet zijn gericht op een goede inrichting van onze samenleving. Dit is een van haar kerntaken. Die mag zij niet uit handen geven en ook niet verhullen door het opgaan in allerlei neventaken. Tot haar taak behoort het geven van rechtvaardige wetten. Dit moeten Koran-genormeerde wetten zijn.

In Nederland is van een dergelijke gerichtheid van de overheid in de wetgeving niets te zien. In het democratisch bestel is wel sprake van aansluiting bij een normenpatroon. Helaas geldt dan vaak het algemeen aanvaarde normenpatroon. Een vaag spreken over normen van de zijde van de overheid wordt vaak weersproken door haar handelen in de praktijk.

Het behoort ook tot de taak van de overheid voor de naleving van de door Allah gegeven normen zorg te dragen. Het is een slechte ontwikkeling als de overheid geen zorg draagt voor de naleving van haar wetten in het openbare leven. Geen zorgdragen voor de naleving van normen betekent steeds verder afglijden in normloosheid.

Artikel 4

Wetgeving en bestuur mogen de verspreiding van het woord van Allah niet hinderen, maar moeten deze bevorderen. De Moskee dient wel onderscheiden te worden van elke vereniging en moet naar eigen rechten beschermd worden.

Dientengevolge behoren ongeloofspropaganda, valse religies en anti-islamitische ideologieën door de overheid uit het openbare leven te worden geweerd.

Toelichting

De taak van de overheid wordt hier beschreven vanuit de visie van de moslim. Het gaat om de strijd tegen alles wat zich tegen Allah en Zijn woord verheft.

Positieve waardering

Vanwege de bijzondere positie die Allah aan de overheden heeft gegeven, is er een roeping ten aanzien van het religieuze leven van het volk en derhalve ten aanzien van de Islam en de Moskee.

Niet hinderen, maar bevorderen

De eerste zin van artikel 4 raakt de taak van de overheid ten aanzien van de verspreiding van de Islam. 'Wetgeving en bestuur mogen de verspreiding van de Islam niet hinderen, maar moeten deze bevorderen'. Hier wordt duidelijk verwoord dat de verspreiding van de Islam de taak is van de Moskee. Het gaat hier om de verspreiding van de Islam binnen de grenzen van de bevoegdheid van de overheid. De overheid moet de belemmeringen wegnemen die de verspreiding van de Islam in de weg staan en er daarentegen ruimte voor scheppen. Bepaalde activiteiten op vrijdag zal de overheid niet toestaan als ze tegen het gebod van de dag van Allah zijn, maar ook als ze hinderlijk zijn voor de verkondiging van Allah's woord. Positief is het de roeping van de overheid om de bouw van moskeeën te ondersteunen waar de zuivere Islam verkondigd wordt. Moskee en staat staan in dienst van dezelfde Allah maar hebben onderscheiden taken.

Naar eigen rechten beschermd

In de tweede zin van artikel 4 komt de taak van de overheid uit in de bescherming van de Moskee. 'De Moskee dient wel onderscheiden te worden van elke vereniging en moet naar haar eigen rechten beschermd worden'. De Islamitische Moskee is geen bepaalde kring temidden van andere kringen. Zij kan met geen enkele vereniging gelijk gesteld worden. Zij heeft een geheel eigen karakter als vergadering van de ware gelovigen.

De overheid moet de Islam erkennen. Ondanks droevige verscheurdheid wil de IDP de Islam zien en waarderen naar Allah's Woord.

Wat geweerd moet worden

Het laatste gedeelte van artikel 4 is gericht op de taak van de overheid tegenover alles wat Allah in Zijn Woord in het openbaar tegenstaat. 'Dientengevolge behoren ongeloofspropaganda, valse religies en anti-islamitische ideologieën door de overheid uit het openbare leven te worden geweerd.

Film- en toneelvoorstellingen waarin Allah of zijn profeet belasterd worden moeten worden verboden. De overheid moet alle uitingen via pers, radio en televisie, die tegen Allah en Zijn geboden ingaan, verbieden. Het bouwen van Christelijke kerken mag niet worden bevorderd. Echter, gewetensvrijheid is er voor die een ander geloof hebben. Er moet geen geloofsdwang te zijn.

Gewetensvrijheid

Op grond van de Koran en de Hadith mag een overheid niet heersen over het geweten van de onderdanen. De vrijheid van geweten is door de IDP een groot goed. De IDP staat deze voor. Hoewel de vrijheid van geweten en de vrijheid van geloof elkaar als rechten raken, moet het onderscheid gehandhaafd blijven. De geloofsvrijheid heeft duidelijk publieke aspecten, terwijl dat van de vrijheid van geweten in veel mindere mate gezegd kan worden.

De IDP zal ook het beroep op gewetensvrijheid van niet-moslims moeten erkennen en gewetensbezwaren vanuit die hoek waar mogelijk moeten honoreren. Op grond van Islamitisch respect zal dan in het algemeen maximale bereidheid moeten worden getoond, gewetensbezwaren van andersdenkenden serieus te nemen en eraan tegemoet te komen.

Het ware geloof en de echte gehoorzaamheid aan Allah's Wet laten zich niet afdwingen. Tegelijk zal duidelijk zijn, dat diezelfde liefde tot Allah en de naaste en een onbeperkte erkenning van gewetensvrijheid elkaar uitsluiten. Die erkenning zal zorgvuldig moeten zijn. De erkenning van gewetensvrijheid van niet-moslims is erkenning van het nooit bij mensen verloren gegane besef - hoe bedekt ook - van algemene waarden van recht en gerechtigheid, van eerbied voor het leven. De IDP mag hierin iets van Allah's algemene genade zien, namelijk dat Allah Zich met Zijn Wet en goedheid niet onbetuigd laat. Desalniettemin moet deze gewetensbezwaarden Allah's hele Woord worden voorgehouden. Allah's geboden zijn bepalend voor de grenzen van de geestelijke vrijheid. De overheid mag niet toestaan dat haar burgers zich bijvoorbeeld van het leven laten beroven. Dit verdraagt zich niet met de geestelijke vrijheid voor alle burgers.

Om de ware vrijheid

Velen leven vanuit een on-Islamitische ideologie en willen niet weten van een Islamitische normering van de wetgeving. Er is zelfs sprake van een trend om burgers te dwingen overeenkomstig deze ideologie te handelen. Als de ideologieën de staat in hun greep krijgen, wordt het masker van de neutraliteit afgeworpen. De onmogelijkheid van de neutraliteit van de staat zal steeds duidelijker worden. De verdraagzaamheid slaat nu al om in steeds meer onverdraagzaamheid, met name voor degenen die Allah naar Zijn Woord begeren te dienen. De ware vrijheid en verdraagzaamheid zijn alleen gewaarborgd in de erkenning van de Allah van de Koran en in een leven in de vreze voor Hem.

Artikel 5

De overheid dient als uitgangspunt te hebben dat ieder mens een uniek schepsel is, geschapen door Allah, de almachtige, de genadige. De overheid moet de vrijdag als dag voor Allah respecteren en bevorderen dat iedereen die dag kan heiligen, zoals de Koran gebied.

De overheid is geroepen de lastering van Allah's naam en de ontheiliging van Zijn dag strafbaar te stellen.

Toelichting

In de Koran en de Hadith wordt beleden dat Allah Schepper, Onderhouder en Regeerder is. Hij wil dat de ongebondenheid van de mensen bedwongen wordt en alles in goede orde onder de mensen toegaat. Het handelen van de overheid moet hier ook op gericht zijn.

Leven als een gave

In de Koran wordt het leven gezien als een gift van Allah. Allah heeft de mens geschapen. De mens is verschillend van al het andere geschapene. De mens is uniek. De mens heeft het leven aan Allah te danken en aan niemand anders. Allah is dan ook het enige dat er werkelijk toe doet.

Lasteren van Allah

De mens is door Allah geschapen en dat schept verplichtingen. Het is de taak van de overheid, met alle macht die haar is gegeven, de Naam en de eer van Allah te verdedigen. Dit houdt in dat degenen die Allah en zijn profeet lasteren, moeten worden gestraft. Lasteren is het bewust en moedwillig kwaad spreken en beledigen van Allah en zijn profeet Mohammed (vrede zij met hem).

Het lijkt erop dat Allah, de almachtige, de barmhartige, ongestraft mag worden beledigd in woord en beeld. De overheid dient hiertegen zonder meer op te treden. Hier liggen duidelijk grenzen aan de vrijheid van meningsuiting.

Vrijdagse heiliging

De IDP stelt dat de overheid de vrijdag moet bevorderen opdat ieder die dag Allah kan heiligen. Werken is toegestaan, maar de overheid dient alle mogelijke ruimte te creëren voor gebed en Koran recitatie. De vrijdag is de wekelijkse dag die Allah in Zijn oneindige barmhartigheid de mensen hiervoor heeft gegeven. De oproep tot vrijdagse heiliging is noodzakelijk, omdat er in Nederland geen heilige Islamitische weekdag is.

De Zondagswet moet zodanig worden gewijzigd dat gemeenten de vrijdagse heiliging kunnen instellen en handhaven. De overheid moet zelf het goede voorbeeld geven. Alleen dan kan de overheid, in alle oprechtheid, de vrijdagse heiliging bevorderen.

De IDP moet de overheid aanspreken op haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de vrijdagse heiliging. De overheid heeft ook in deze haar wetten te toetsen aan de wil van Allah. Op de overheid rust ook de plicht er op toe te zien dat de vrijdag niet wordt ontheilgd. Zij dient degenen die zich daaraan schuldig maken te bestraffen. In de wetgeving moet dit ook tot uitdrukking komen, zodat het beleid daarop kan worden gebaseerd.

Artikel 6

Uitgangspunt voor de overheid is dat alle mensen als schepselen van Allah gelijkwaardig zijn. Dit sluit niet uit de erkenning van verschillen in geaardheid, gaven, talenten en roeping in de maatschappij.

De overheid moet recht en gerechtigheid nastreven, is verplicht een goed financieel beleid te voeren en hoort de zwakken te beschermen.

De overheid dient de vrijheid van het geweten te waarborgen.

Zij heeft daarnaast tot taak de opbouw van de maatschappij te bevorderen met inachtneming van de door Allah ingestelde gezagsverhoudingen.

Toelichting

In dit artikel komt de verhouding van de mensen onderling aan de orde, zoals dat door de overheid overeenkomstig Allah's Woord als uitgangspunt moet worden gebruikt op het terrein van de opbouw van de maatschappij.

Gelijkwaardig en toch verschillend

Alle mensen zijn door Allah geschapen. Alleen op de Laatste Dag zal Allah zijn eindoordeel over ieder individu vellen. De mensen zijn dan ook gelijkwaardig als schepselen van Allah. Dit moet het uitgangspunt van de overheid te zijn.

Voor Allah hebben alle mensen evenveel waarde: ongeboren, geboren, man, vrouw, kind, ouder, arm, rijk, geleerde, ongeletterde, gezond, ziek, wel of niet gehandicapt.

De overheid mag geen ongerechtvaardigd verschil maken op grond van ras, sekse, nationaliteit of andere uiterlijke kenmerken van de mens. De overheid dient ook van haar burgers te verlangen dat er geen ongerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt tussen de mensen.

De mensen zijn gelijkwaardig maar niet gelijk. Het westerse gelijkheidsideaal dat is gebaseerd op de Franse Revolutie wijst de IDP met kracht af. Er zijn verschillen in geaardheid, gaven, talenten en roeping in de maatschappij. Dergelijke verschillen moeten worden gerespecteerd.

Geaardheid

Met geaardheid wordt in de eerste plaats bedoeld op de karaktereigenschappen. Iedereen kan zien dat deze verschillen er zijn. De ene mens is meer een denker, de andere mens is meer praktisch ingesteld. Om aan dergelijke verschillen een waardeoordeel te verbinden, is onjuist. In het onderscheid in karakter weerspiegelt zich het unieke van ieder mens.

Geaardheid kan ook betrekking hebben op verschillen in geslacht. In de Nederlandse wetgeving wordt het begrip vooral gehanteerd met het oog op de seksuele gerichtheid. Deze wetgeving heeft vooral betrekking op de bescherming van homoseksuelen. De IDP stelt dat er een duidelijk onderscheid is tussen aard en daad. De uitleving van het homofiel-zijn, de homosexualiteit, is een gruwdaad volgens de Koran, en moet daarom krachtig worden bestreden.

Gaven-talenten

Een talent is een door Allah geschonken gave of bezit met betrekking tot het gebruik dat men ervan maakt. Allah heeft in Zijn wijsheid aan de mensen verschillende talenten geschonken. Zodoende kan naar Allah's voorzienigheid alle werk dat gedaan moet worden op deze wereld in beginsel worden verricht. Het gebruik van de talenten dient tot eer van Allah te zijn. De overheid dient een zodanig beleid te voeren dat personen met onderscheid in talenten zich kunnen ontplooien. Het doorvoeren van het radicaal gelijkheidsstreven, kan tot gevolg hebben dat de burger zich niet optimaal kan ontwikkelen.

Roeping in de maatschappij

Er is onderscheid in de maatschappij betreffende ons door Allah gegeven beroep. Allah geeft ons een bepaalde plaats en functie in de maatschappij. Ook bij het uitoefenen van ons beroep is ieder persoonlijk verantwoordelijkheid verschuldigd aan Allah. Niet elk beroep is een geoorloofd beroep.

De keuze van het beroep hangt samen met het doel van de arbeid: de eer van Allah, het welzijn van de naaste en de zorg voor levensonderhoud. Allah geeft de mens een bepaalde plaats en functie in de maatschappij. Ieder mens is persoonlijk verantwoordelijkheid verschuldigd aan Allah op welke wijze deze worden aanvaard en uitgevoerd.

De bescherming van individu en huwelijk

De overheid heeft tot taak het individu en huwelijk te beschermen. Het individu en het huwelijk zijn de twee belangrijkste elementen voor de opbouw van de samenleving. Nadrukkelijk noemt dit artikel het woord 'individu' als eerste. Allah spreekt bovenal ieder mens aan op zijn persoonlijke verantwoordelijkheid.

De overheid kan die bescherming het beste tot uitvoering brengen door alles te weren uit het openbare leven wat het Woord van Allah verbiedt. De overheidsmaatregelen bestrijken dan ook een breed terrein. Om hier maar enkele voorbeelden te noemen: de bescherming van het leven, goede verkeersinfrastructuur met maatregelen voor veilig verkeer; openbare verlichting vooral op onveilige plaatsen, bevordering van Islamitische gezagsverhoudingen, voorlichting over de gevolgen van een verkeerde levenshouding en van de daden, die daaruit voortkomen.

De norm voor de inrichting van de samenleving is het Woord van Allah en niet de heersende mening van de bevolking; ook niet, als er rekening wordt gehouden met de pluriforme samenleving. Vanzelfsprekend sluit dat de vrijheid van geweten niet uit.

De overheid moet ook de zwakken beschermen. Niet alleen economisch en sociaal maar ook in de bescherming van het individu. Inzake abortus en euthanasie blijkt dat de overheid, als de dienaar Allah, zich onwaardig gedraagt tegenover Allah.

Middelen tot opbouw van de maatschappij

Om tot een zo goed mogelijke opbouw van de maatschappij te komen, heeft Allah niet alleen wetten en normen gegeven, maar ook middelen voor de opbouw van de samenleving en het onderhouden daarvan.

Als eerste middel wordt genoemd het oefenen van 'recht en gerechtigheid'. De overheid moet bij wetgeving en bestuurlijke taken daaraan vorm geven. 'Recht en gerechtigheid' staat hier in de context van gelijkwaardigheid van mensen en het onderscheid tussen de burgers.

Een tweede middel is dat de overheid een goed financieel beleid. De overheid is financieel verantwoordelijk voor alles wat onder haar beleid en beheer valt. De overheid moet zich er hierbij van bewust te zijn, dat zij verantwoording verschuldigd is aan Allah, de Eigenaar van alles wat op deze aarde aanwezig is.

Ook tegenover de burgers zal de overheid op een duidelijke en begrijpelijke wijze moeten tonen, hoe zij omgaat met alles, waarvoor zij verantwoordelijk is. Om maar een voorbeeld te noemen: het moet voor de burger duidelijk zijn voor welke doeleinden de belastinggelden worden gebruikt. Een goed gebruik van de beschikbare gelden bevordert een gezonde opbouw van de maatschappij.

Een derde middel is de bescherming van de zwakken en het weerloos leven in de maatschappij. Het gaat om gelijkwaardige burgers, die op één of andere manier bescherming of hulp nodig hebben. Dat is in overeenstemming met Allah's Woord. Omdat de zwakken volwaardig lid zijn van de maatschappij, wordt de opbouw van de maatschappij geschaad, indien zij niet worden beschermd en geholpen.

Een vierde middel is de waarborg van de vrijheid van het geweten. De vrijheid van geweten is een fundamenteel beginsel in een gezonde maatschappij.

Structuur van de maatschappelijke opbouw

Tenslotte wordt in artikel 6 gesproken over het bevorderen en het in acht nemen van de door Allah gewilde gezagsverhoudingen. Terecht wordt dit in verband gebracht met de opbouw van de maatschappij.

Het gezag komt van Allah. Allah heeft onbeperkte zeggenschap en beschikkingsmacht over de schepselen. Hij is niemand rekenschap verschuldigd en behoeft aan niemand verantwoording af te leggen. Alle andere gezag is van Allah's gezag afgeleid. Allah bekleedt mensen met gezag en roept hen om gezag uit te oefenen. Een gezagsverhouding moet gebaseerd zijn op het gebod Allah vroom te zijn, goed te zijn voor anderen, en anderen te respecteren. Gezagsdragers, of dat nu ouders, werkgevers, of overheidspersonen zijn, zijn voor de uitoefening van dat gezag verantwoording schuldig aan Hem van Wie ze dat gezag ontvangen hebben. De gezagsrelatie heeft de van Allah komende eis van gehoorzaamheid in zich.

Het gezag is overigens niet afhankelijk en afgeleid van de aanvaarding door de ondergeschikten. Gezag geeft een extra verantwoordelijkheid aan de gezagsdrager. Hij laat zich niet op zijn gezag voorstaan, maar zal trachten op geëigende wijze de gestelde doelen te bereiken. De gezagsdrager

dient zijn gezag en macht niet te misbruiken. De gehoorzaamheid van de ondergeschikte is evenwel begrensd door de gehoorzaamheid aan Allah.

De mogelijkheid om mee te spreken over het beleid, door werknemers in de particuliere sector, kan bijdragen aan een gezonde gezagsverhouding. Het geven van inspraakmogelijkheden en het geven van openheid vergroot veelal de bereidheid om met behoud van ieders verantwoordelijkheid de belangen van het bedrijf of de werkgever te bevorderen. Door Islamitische gezonde gezagsverhoudingen en door goede samenwerking kan een stabiele structuur van de maatschappij in al haar geledingen worden verkregen.

Artikel 7

Allah's Woord leert dat man en vrouw krachtens de scheppingsorde een eigen specifieke, van elkaar onderscheiden roeping en plaats hebben ontvangen. Maatregelen ter erkenning van de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen worden positief beoordeeld. Elk emancipatiestreven dat de van Allah gegeven roeping en plaats van mannen en vrouwen miskent, moet echter krachtig worden bestreden.

Toelichting

Mensen zijn wel gelijkwaardig maar niet gelijk. Dit is even vanzelfsprekend als moeilijk. In dit artikel worden enkele fundamentele gegevens op een rijtje gezet ten aanzien van de verhouding tussen man en vrouw. Deze gegevens kunnen dan dienen als uitgangspunt voor de beoordeling van allerlei praktische situaties.

Emancipatie

Het woord emancipatie komt van het Latijnse 'emancipatio', dat is vrijmaking van horigheidsverhoudingen en slavernij of gelijkberechtiging van achtergestelden.

In naam van deze emancipatie streeft men uit alle macht naar volstrekt gelijke verhoudingen in alle sectoren van de maatschappij. Volgens de emancipatiebeweging wordt met name de vrouw in haar streven naar een zelfstandig bestaan belemmerd.

Een voorbeeld hiervan vindt zij de opvatting dat de man als hoofd van het gezin voor het inkomen zorg draagt en de vrouw geroepen is om voor het huis en de kinderen te zorgen. Als schuldigen voor de sociale onmondigheid van de vrouw in de westerse wereld worden de Islam en het Christendom aangewezen. Zij houden als machtige instituten de patriarchale structuren in stand. De vrouw dient zich daaruit te bevrijden, zij moet emanciperen.

Onuitwisbaar verschil

Mannen zijn geen vrouwen. Allah schiep de mens mannelijk en vrouwelijk. Mannen en vrouwen zijn niet gelijk, maar wel volstrekt gelijkwaardig. Beiden hebben dezelfde verantwoordelijkheid tegenover hun Schepper, ze mogen beiden Allah dienen.

Vanaf het prilste begin van menselijk leven is er onderscheid tussen mannelijk en vrouwelijk. Er is een onmiskenbaar verschil in aanleg. De onderscheiden uiterlijke vormgeving van man en vrouw is in het oog springend. De andere bouw van botten en bekken (het anatomisch onderscheid) is duidelijk waar te nemen. Het innerlijk van man en vrouw door o.a. hormonale invloeden (het psychisch verschil) is niet te ontkennen.

Tenslotte is er een onuitwisbaar onderscheid in ademhaling, bloedsamenstelling en bloedsomloop, hormoonsysteem, e.a. (fysiologisch onderscheid). Iedere sekse bezit daardoor eigen mogelijkheden en eigenschappen; die zorgen voor een betere toerusting op een aantal gebieden. Dit alles bevestigt de Koran.

Volstrekt gelijkwaardig

In de loop van de geschiedenis is de positie van de vrouw veelal verkeerd gewaardeerd. In Allah's orde is de vrouw 100% vrouw en de man 100% man. De man is het eerst door Allah geschapen. De vrouw is ondergeschikt aan de met verantwoordelijkheid beklede man, maar beslist niet minderwaardig.

We kunnen deze woorden zoveel bestrijden als we willen, maar uiteindelijk moet de mens er zich aan onderwerpen. Ze zijn een oorspronkelijke wet, die nooit haar rechtskracht kan verliezen; ze zijn eigen aan het mens-zijn. Onderwerpt de mens zich hier niet aan, dan dwaalt hij af van Allah, de genadevolle, de barmhartige.

Roeping en plaats

Het is voor moslims van alle tijden wezenlijk om de juiste verhouding tussen man en vrouw te begrijpen. Man en vrouw zijn gelijk voor Allah's aangezicht. De Almachtige is het Hoofd boven allen en alles. Alleen hij oordeelt op de Laatste Dag.

In de loop van de wereldgeschiedenis - tot in onze tijd toe - is de positie van de vrouw veelal onderschat. Daartegen past Islamitische verontwaardiging. Maar die verontwaardiging komt niet overeen met het moderne emancipatiedrijven. Die probeert op alle terreinen de scheppingsorde omver te werpen.

Islamitisch-theologische overwegingen omtrent de plaats en de roeping van de vrouw geven grond voor de opvatting dat het 'patroon van de schepping' is, dat de man het hoofd is van de vrouw, maar dat het vrouw-zijn niet opgaat in het echtgenote en moeder zijn, ook al ligt op dit gebied haar specifieke roeping.

Man en vrouw kunnen beiden zegenrijk bezig zijn in de vervulling van hun scheppingsopdracht, zij het ieder op zijn eigen wijze en plaats. Man en vrouw kunnen in het maatschappelijk leven verschillende maar ook dezelfde activiteiten uitoefenen.

De Hoofddoek

De Koran roept vrouwen op hun schoonheid niet in het openbaar te tonen, behalve wat daarvan zichtbaar moet zijn. Allah's Woord is niet zonder rede. Ook in de geschiedenis van de Westerse maatschappij was het dragen van een hoofddoek en het bedekken van het vrouwelijke lichaam niet ongebruikelijk, maar sinds de westerse maatschappijen hiervan afscheid hebben genomen zijn zij helaas op een verregaande en afschuwwekkende manier geseksualiseerd.

De IDP vindt dat de overheid het goede voorbeeld moet geven en streeft er naar de hoofddoek in openbare gebouwen en functies verplicht te stellen. In het openbare leven is het dragen van een hoofddoek een vrije keus van de vrouw. Dit is de vrijheid van haar geweten. Wel roept de IDP de overheid op het bedekken van het lichaam en het dragen van een hoofddoek op zoveel mogelijk manieren aan te moedigen en te bevorderen.

3. Overheid en bestuursvorm

Artikel 8

De overheid regeert bij de gratie van Allah en moet dit ondermeer tot uitdrukking brengen in het gebed. Zij ontleent dus haar gezag niet en kan dat ook nooit ontleen aan het volk. Haar ambt oefent de overheid evenwel uit onder medewerking van het volk. Die medewerking wordt verkregen door het kiesrecht toe te kennen. De overheid behoort een organisch kiesrecht te bevorderen dat rekening houdt met het gezin als hoeksteen van de samenleving.

Toelichting

Met artikel 8 begint een nieuw hoofdstuk in het Program van beginselen. Na het verwoorden van de algemene beginselen (hoofdstuk 1) en de visie op overheid, mens en maatschappij (hoofdstuk 2), wordt in artikel 8 over de bestuursvorm gesproken.

Regeren bij 'de gratie van Allah'

Regeren is een zegen dat Allah de overheid geeft. De burgers moeten dan ook alle menselijke ordeningen onderdanig zijn om de wil van Allah.

De IDP staat voor een regering van het volk geheel op grondslag van de in de Koran en de Hadith genoemde ordening van Allah. Zij wil dienstbaar zijn in het bevorderen van de Islamitische beginselen in de politiek en ook een bijdrage leveren aan het besturen van een gemeente, een provincie of een land.

Allen die zich laten leiden door het Woord van Allah, komen op enig moment in botsing met de heersende cultuur. Die confrontatie tussen niet gelovigen/anders gelovigen en Islam openbaart zich elke dag. IDP-vertegenwoordigers die in het openbaar bestuur terecht zullen komen of die een openbaar ambt gaan bekleden, zullen daar zonder meer mee in aanraking komen. In essentie gaat het ten slotte om het spanningsveld tussen 'Allah regeert' en 'het volk regeert'.

Het gebed

De overheid dient Allah's eer te zoeken en het welzijn van de medeburgers te bevorderen. Ze moet erkennen dat het haar een eer is, namens de enig ware te mogen regeren. Zij is ten slotte de dienaar van Allah. De overheid dient derhalve te voorzien in de juiste omstandigheden om minimaal driemaal per dag maar bij voorkeur vijf maal per dag het gebed te kunnen houden.

De overheid is de dienaar van Allah ten goede van het volk. Het is dan ook een vanzelfsprekendheid dat zij publiekelijk als overheid Allah erkent haar meerdere te zijn en daarom alle dagen het gebed tot Allah houdt zoals voorgeschreven in de Koran, en vraagt om hulp, leiding en zegen. Een stil gebed mag daarvoor niet in de plaats komen.

De medewerking van het volk

De overheid ontleent haar gezag niet aan het volk. Deze opvatting staat in verband met de volkssoevereiniteit. De IDP daarentegen erkent de absolute soevereiniteit van Allah, terwijl de volkssoevereiniteit slechts de staat en de algemene volkswil als haar Allah erkent.

Het beginsel van volkssoevereiniteit staat haaks op de Islamitische opvatting dat Allah de enige en hoogste autoriteit is. Daarom zijn de overheden Hem onderwerping verschuldigd. Het hoogste gezag berust niet bij het volk; is ook niet afgeleid van het hoogste gezag uit het volk. Volgens het beginsel van de volkssoevereiniteit komen alle staatsorganen voort uit de samenleving of de natie en de staat uit een overeenkomst van voordien geheel vrije mensen. Het resultaat van dit beginsel is dat de overheid niet regeert, maar registreert.

De medewerking van het volk is op zich een goede zaak. Democratie in haar eigenlijke en oorspronkelijke betekenis is een regeringsvorm waarin burgers deel krijgen in het bestuur. De Franse Revolutie heeft de revolutionaire ideeën met betrekking tot de democratie aangegrepen als instrument ten dienste van de zelfverheffing van de zich autonoom wanende mens die zijn eigen Allah en wetgever wil zijn. Democratie is sindsdien tot een ideologie geworden die geen hogere macht meer erkent.

De IDP belijders van het ambt van de overheid staan de democratie als regeringsvorm voor, maar wijzen de democratie als norm af. Wij hebben het welzijn van het gehele volk op het oog en zien

hiertoe mogelijkheden vanuit het huidige democratische bestel. De IDP vindt echter niet dat de huidige inrichting van de democratie de enige juiste is.

Kiesrecht

Het woord 'democratisch' in de partij naam staat voor een regeringsvorm waarin burgers medewerking geven aan en deel krijgen in het bestuur. Die medewerking van het volk wordt verkregen door het kiesrecht toe te kennen. De IDP ziet in dat het algemeen kiesrecht en het systeem van evenredige vertegenwoordiging een mogelijkheid is om de Islamitische beginselen in politiek verband uit te dragen.

Het algemeen kiesrecht gaat ten diepste uit van individualisering, die de organische opbouw van de samenleving miskent. Daarom spreekt de IDP haar voorkeur uit voor het organisch kiesrecht. Zij is van oordeel dat de overheid het organisch kiesrecht behoort te bevorderen dat rekening houdt met het gezin als hoeksteen van de samenleving. Het organisch kiesrecht gaat niet uit van het individu, maar baseert zich op een organische opbouw van de maatschappij. Het roept sterke associaties op met het oud Hollandse huismanskiesrecht of het gezinshoofdenkiesrecht.

Politieke partijen

Politieke partijen komen voor in politieke systemen met een gekozen volksvertegenwoordiging. Ze kennen een bepaalde graad van organisatie en ze stellen bij verkiezingen kandidaten die de partij vertegenwoordigen. Zonder politieke partijen is vertegenwoordigende democratie niet mogelijk.

Een politieke partij streeft naar het realiseren van haar beginselen en uitgangspunten in het te voeren overheidsbeleid. Zij legt haar visie omtrent de inrichting van de samenleving neer in een beginselprogramma en meer concreet in een verkiezingsprogramma. Ze is daarop aanspreekbaar en wordt vervolgens ook beoordeeld op haar geloofwaardigheid en uitkomen voor haar beginselen tijdens haar optreden in de praktijk.

Politieke partijen hebben een grote betekenis voor het openbaar bestuur. Ze vormen belangrijke schakels tussen de overheid en de burgers en vervullen een wezenlijke functie in het politieke en maatschappelijke verkeer. Zij proberen invloed uit te oefenen op het overheidsbeleid. Politieke partijen hebben zich door de tijd heen een plaats verworven tussen de overheid en de burger.

Artikel 9

De opvatting van het vrouwenkiesrecht is strijdig met de roeping van de vrouw. Dat geldt ook voor het zitting nemen van de vrouw in politieke organen, zowel vertegenwoordigende als bestuurlijke.

De vrouw moet naar eigen geweten overtuigd zijn of zij haar stem kan uitbrengen met inachtneming van de haar door Allah gegeven plaats.

Toelichting

In artikel 9 gaat het om het kiesrecht en de vrouw. Het is een nadere uitwerking van artikel 8, waar over de medewerking van het volk en het kiesrecht is gesproken. Het grijpt ook terug naar artikel 7, waarover de eigen en onderscheiden plaats en roeping van man en vrouw geschreven is.

Bezinning

In verband met de principiële bezwaren van de IDP tegen het radicale emancipatiestreven wenst de IDP deze emancipatiegeest tegen te gaan. Aan de andere kant laat de IDP de vrouw de vrijheid om haar stem uit te brengen. Het strijdt niet tegen de roeping van de vrouw dat zij meesprekt en meedenkt met de man, als het gaat over de beginselen van Allah's Woord in het staatkundige leven. Zij kan en mag dit doen in de erkenning van haar specifieke plaats en roeping naar Allah's Woord.

Het uitbrengen van haar stem betekent in die lijn niet het instemmen met de achtergrond van het kiesrecht op zichzelf, maar het instemmen met de van Allah gegeven beginselen en het bevorderen daarvan. Ondertussen blijft er zo een erkende plaats voor de vrouwen, die zich bezwaard voelen in hun geweten om hun stem uit te brengen.

Bezinning is in onze partij nodig in deze zaak. Bij de formulering van dit artikel is in het bijzonder gedacht aan onze jongeren. Voor hen is het van groot belang om juist in deze tijd zicht te krijgen op wat de IDP beoogt met de bezwaren tegen de radicale emancipatie-geest. Zij vragen om duidelijkheid. Daarom wordt de principiële opstelling gewaardeerd binnen de grenzen en beginselen van Allah's Woord.

Actief en passief vrouwenkiesrecht

Actief en passief vrouwenkiesrecht is vandaag de dag bijna algemene geaccepteerd. Steeds meer wordt er aangedrongen om de vrouw de plaats te geven, die haar naar de gedachten van de geest van deze tijd toekomt. Op de lijsten van nagenoeg alle politieke partijen krijgen de vrouwen een plaats bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer, de Eerste Kamer, de Provinciale Staten en de gemeenteraden. Via een voorkeursbeleid wil men gelijkheid in invloed en aantal van mannen en vrouwen bewerkstelligen.

Voor de IDP is het regeerambt voorbehouden aan de man. De partij is van oordeel dat er voor de vrouw geen plaats is in een politiek orgaan. Allah verbiedt in Zijn Woord niet het meespreken en het meedienen, als het over de beginselen gaat. De betrokkenheid van de vrouw wordt positief gewaardeerd. Zij mag met de eigen haar van Allah gegeven talenten dienstbaar zijn tot Allah's eer en tot welzijn van de ander.

Dat is echter iets anders dan regeren in het Islamitische- of politieke leven. Vandaar dat hier ook staat: 'Dat laatste geldt ook voor het zitting nemen van de vrouw in politieke organen, zowel vertegenwoordigende organen als bestuurlijke.

4. Overheid, rechtspraak en openbare orde

Artikel 10

De wetgeving dient te zijn gegrond op het woord van Allah. De overheid moet de wet uitvoeren en is geroepen alle maatregelen te treffen tot het goed functioneren van de maatschappij. Daartoe behoort zij de openbare orde te handhaven en heeft zij tot taak alle beletselen die de openbare orde belemmeren weg te nemen.

Toelichting

In hoofdstuk 4 komen drie overheidsfuncties aan de orde. Artikel 10 geeft in het bijzonder aandacht aan de wetgevende en bestuurlijke taak.

Fundament

De functie van de overheid kan worden onderscheiden in wetgeving, bestuur en rechtspraak. Uiteraard kunnen deze drie niet volstrekt van elkaar worden losgemaakt. Zij vormen als het ware drie facetten van het ene overheidsambt, zoals dit zijn bron en norm vindt in het gezag van Allah. Een goede wetgeving vormt het onmisbare fundament voor een rechtsstaat. Kenmerk van een rechtsstaat is dat alles toegaat naar de regels van het recht, zoals dat in behoorlijke wetten zijn neerslag heeft gevonden, en dat ook de overheid zelf aan die wetten is gebonden.

Normering

Aan wetten liggen altijd waarden en normen ten grondslag. Wetgeving is nooit een neutrale of louter 'technische' bezigheid. Dan is wel de vraag essentieel op welke normen de wetgeving is gebaseerd. Artikel 10 geeft hierop een helder antwoord: alle wetgeving dient te zijn gegrond op de wet van Allah. Niet de wil van een willekeurige meerderheid, zoals in de volkssoevereiniteitsgedachte, maar de normen van Allah behoren de inhoud van de wetgeving te bepalen. Allah's wetten gelden voor alle tijden en plaatsen en zijn heilzaam voor de gehele samenleving.

De in artikel 10 neergelegde norm geldt niet alleen voor de landswetten. Deze norm geldt ook voor de algemene regels die door andere overheidsorganen worden uitgevaardigd, zoals door ministers, provinciale staten en gemeenteraden.

Publiek-privaat

Ook voor de bestuurlijke taak van de overheid geldt uiteraard dat het woord van Allah de normen en grenzen stelt. De handhaving van de openbare orde kan als meest centrale bestuurlijke taak van de overheid worden beschouwd. Dat is voorwaarde voor het goed functioneren van de samenleving. Anders vervalt de samenleving tot wanorde en chaos.

Met het begrip 'openbaar' wordt ook aangegeven dat de overheid haar primaire taak vindt in de ordening van het publieke leven. Met openbare orde wordt hier overigens niet alleen geduid op de plicht van de overheid tot het voorkomen van ordeverstoringen door rellen en dergelijke, maar evenzeer op de handhaving van de openbare zedelijkheid, bijvoorbeeld door het weren van naaktrecreatie en andere activiteiten die de eerbaarheid in de publieke sfeer aantasten.

Artikel 11

De rechtspraak behoort te geschieden naar beginselen, gegrond op het in de Heilige Koran geopenbaarde recht van Allah.

De overheid is door Allah geroepen tot bescherming van de mens in persoon en bezittingen en van de door Allah gegeven ordening van het huwelijk en gezin.

Toelichting

In artikel 11 wordt in het bijzonder de rechtsprekende functie van de overheid centraal gesteld.

Noodzaak regels

Rechtspraak is de toepassing van in een bepaalde gemeenschap geldende rechtsregels - zoals deze meestal in wetten zijn neergelegd - op concrete gevallen. Deze rechtsregels zijn onmisbaar tot ordening van de samenleving.

Om de samenleving leefbaar te houden zijn gebods- en verbodsregels nodig. Deze regels zijn er om de mens te beteugelen. Deze regels - geschreven en soms ook ongeschreven - vormen met elkaar het recht.

Rechtsbron

De vraag naar de diepste oorsprong van het recht heeft de mens altijd bezig gehouden. Sommigen zoeken die oorsprong in een ingeschapen rechtsgevoel van de mens, anderen in het rechtsbewustzijn van een volk. Artikel 11 wijst echter naar de enige juiste rechtsbron: het Woord van Allah. Alle aardse recht dient zijn bron en norm te vinden in de door Allah gegeven gerechtigheid, zoals geopenbaard in de Heilige Koran en verder uitgewerkt in de Haddith. Allah's Woord bevat immers de regels, die ook het leven in staat en maatschappij dienen te beheersen.

Rechterlijke macht

De rechtspraak geschiedt door de rechterlijke macht. De rechters worden door de regering benoemd, maar er dienen wel waarborgen te bestaan voor een voldoende onafhankelijke positie van de rechterlijke macht. Deze zal immers in voorkomende gevallen ook de burger bescherming moeten kunnen bieden tegen de overheid. Indien overheidsorganen zelf in strijd met de wet handelen, moeten deze kunnen worden gecorrigeerd.

Handhaving

Van niet minder belang dan het uitvaardigen van goede regels is de handhaving daarvan. Ter handhaving van de rechtsregels dient zoonodig met de sterke arm te worden opgetreden. Een goed uitgerust politieapparaat van voldoende omvang is daartoe onmisbaar. Niets is zo ondermijnd voor een rechtsstaat als het feit dat de regels niet worden gehandhaafd, bijvoorbeeld als gevolg van onvoldoende middelen voor een toereikend politie en justitieapparaat.

Taken

Eerste taak van de overheid in een rechtsstaat is de bescherming van leven en goed van de onderdanen. Onder leven moet hier natuurlijk ook het ongebooren leven worden verstaan, en ook al dat leven, dat niet in staat is voor zichzelf op te komen. Daarbij valt te denken aan gehandicapten, wilsonbekwamen en zij die in comateuze toestand verkeren. De overheid behoort het de zwakken te beschermen.

De beschermende taak van de overheid moet zich in het bijzonder te richten op het tegengaan van aanslagen op de door Allah uitgevaardigde regelingen. Hier worden met name het huwelijke en gezin genoemd omdat deze een hoeksteen voor de samenleving vormt en aantasting daarvan de gehele samenleving ondermijnt en ontwricht. Dit betekent ook dat de overheid als de dienaar van Allah nooit zogenoemde alternatieve samenlevingsvormen met het huwelijk mag gelijkstellen.

Artikel 12

De overheid is door Allah geroepen het kwaad te straffen opdat het geschonden recht wordt hersteld. Dit geschonden recht vereist rechtvaardige, maar ook rechtmatige straffen; daartoe behoort de doodstraf. Slachtoffers van misdrijven vereisen speciale zorg van de overheid.

Toelichting

Artikel 12 gaat in het bijzonder in op deze roeping van de overheid om misdrijven te bestraffen. Dit artikel is rechtstreeks gebaseerd op de Koran waarin o.a. de doodstraf d.m.v. stening diverse malen wordt genoemd.

Vergelding

Iedere inbreuk op het recht levert een rechtsschending op. Het opleggen van straf dient als vergelding voor het geschonden recht. De straf moet rechtvaardig te zijn. Dit wil ook zeggen dat de zwaarte van de straf in een goede verhouding moet te staan tot de ernst van het begane feit. Bij de strafoplegging moet de rechter niet uit gaan van zijn eigen subjectieve voorkeur voor een op te leggen straf. De strafoplegging moet overeenkomstig de terzake gestelde wettelijke regels te zijn. Vandaar, dat wordt verwezen naar 'rechtmatige straffen'.

Persoonlijke omstandigheden centraler

In Nederland wordt straf niet beschouwd als vergelding. De hedendaagse strafrecht-theorieën hebben meer en meer de dader en diens persoonlijke omstandigheden in het middelpunt geplaatst. Onderzoek van de psychische structuur van de dader, van de omstandigheden waaronder hij zijn daad beging, van factoren zoals milieu en aanleg leiden vaak tot de mening, dat de betrokkene

slechts ten dele of zelfs geheel niet toerekenbaar was. Van persoonlijke schuld en het vergelden daarvan wilde men in zulke omstandigheden dan niet meer weten.

De vergeldingsgedachte in het strafrecht is zodoende ten onrechte steeds meer op de achtergrond geraakt. Hiermee wordt niet gezegd dat de rechter geen rekening zou mogen houden met de mate van schuld of met de omstandigheden van een bepaald geval. Allah blijft de mens echter ondanks alles aanspreken op zijn verantwoordelijkheid en zal de schuldige niet onschuldig houden.

Ook ontstaat het gevaar dat de beveiliging van de samenleving en de afschrikwekkende werking van de straf als motief voor strafoplegging te ver op de achtergrond komen, wanneer de volle aandacht bij de strafoplegging wordt gericht op de dader. Daarmee verzaakt de overheid haar roeping ten opzichte van de hantering van haar macht tot straffen.

Doodstraf

De IDP rekent ook de doodstraf tot de rechtvaardige en rechtmatige straffen. Dat is voluit overeenkomstig Allah's Woord en is universeel van karakter. Deze visie staat echter haaks op de huidige maatschappelijke opinie. Onder invloed van de steeds verder doorwerkende humaniserende tendenzen in het strafrecht is de doodstraf al sedert meer dan een eeuw in het Nederlandse strafrecht niet meer toegepast. Bij de grondwetsherziening van 1983 is zelfs de uitdrukkelijke bepaling opgenomen, dat de doodstraf niet kan worden opgelegd. Op dit punt zal dus op grondwetsherziening dienen te worden aangedrongen. Deze eis van Allah's Woord zal immers alleen tot blijvende schade van onze samenleving kunnen worden genegeerd. Overigens zal de doodstraf uiteraard steeds met de grootst mogelijke zorgvuldigheid moeten worden gehanteerd en met inachtneming van passende beroepsmogelijkheden, alleen al met het oog op het zoveel mogelijk uitsluiten van de kans op gerechtelijke dwaling.

Uitholling tegengaan

De steeds verdergaande verzwakking en uitholling van het strafrechtelijke instrumentarium moet worden tegengegaan. Te denken valt aan de vervroegde invrijheidsstelling van veroordeelden na het uitzitten van tweederde van hun straftijd. Tegenwoordig is dit niet meer een gunst, waarbij o.a. goed gedrag een voorwaarde was, maar een recht. Deze wijziging moet dan ook ongedaan worden gemaakt. Alternatieve straffen, zoals het gedwongen verrichten van bepaalde werkzaamheden gedurende een bepaalde tijd (dienstverlening), kunnen uit pedagogisch oogpunt in het algemeen positief worden beoordeeld. Zij dienen echter niet de plaats van de hoofdstraffen in te nemen, omdat dan ook de vergeldingsgedachte te ver op de achtergrond dreigt raken.

Gevangeniswezen

In het kader van de straffende taak van de overheid dient ook te worden gewezen op de noodzaak van voldoende, goed beveiligde gevangenissen en overeenkomstige inrichtingen. Het regiem in deze inrichtingen moet menswaardig zijn; overdreven accentuering van de rechten en de privacy van delinquenten moet echter worden afgewezen. De beveiliging van de samenleving moet voorop blijven staan.

Slachtoffers van misdrijven

Tenslotte wordt in artikel 12 de speciale aandacht van de overheid gevraagd voor de slachtoffers van misdrijven. Mede onder invloed van de hierboven omschreven tendens om veel nadruk te leggen op de dader van het misdrijf en diens omstandigheden, is het slachtoffer ten onrechte grotendeels buiten het gezichtsveld geraakt. Daar de overheid een bijzondere verantwoordelijkheid heeft voor het zwakkere, dient het verstoorde evenwicht in dit opzicht te worden hersteld. Een verbetering van de slachtofferhulp en een sterkere positie van het slachtoffer in het strafproces - onder andere met het oog op het verkrijgen van schadevergoeding - vormen hiertoe een middel.

5. Binnenlands bestuur

Artikel 13

Regering en Staten-Generaal hebben ieder hun eigen verantwoordelijkheid in wet- en regelgeving en in beleidsvorming, verschillend naar aard, inhoud en doel.

Het bestuur is uitsluitend opgedragen aan de regering.

Toelichting

Het beginselprogramma heeft in artikel 8 de positie van de overheid en het overheidsgezag te midden van het volk bepaald, met in de daarop volgende artikelen enkele van de voornaamste instrumenten waarvan de overheid zich bij de uitoefening van haar ambt bedient. De overheid is daarbij oa aangewezen op het bestuur.

Algemene uitgangspunten

Wat de Nederlandse staatsinrichting betreft, is het niet zo dat de Koran een geheel eigen compleet, en tevens voor alle tijden geldend model aanreikt. Anderzijds geeft het geheel van Koran en Hadith aan de opvattingen over de meest wenselijke staatsinrichting op bepaalde, gewichtige punten een eigen inrichting en accent. Dat is dan ook de reden dat het beginselprogramma enige uitspraken doet over de inrichting van de staat. Soms betreffen die vooral de normen, soms meer de vormen.

Soevereiniteit

De IDP doet ten aanzien van de regeringsvorm niet een algemene, voor ieder land geldende uitspraak over de vraag wat de juiste, de beste regeringsvorm is.

Staatsrechtelijk en historisch beschouwd is sedert de Grondwet van 1814 de soevereiniteit over Nederland opgedragen aan de Vorst. Het Huis van Oranje heeft die soevereiniteit sedertdien bezeten onder koninklijke titel en met koninklijke waardigheid.

Het woord 'kroon' is niet meer en niet anders dan de titel waaronder de soevereiniteit wordt bezeten. De Koninklijke soevereiniteit is echter geen absolute soevereiniteit. Naast de Koning zijn er de Grondwet en de Staten Generaal en de Regering.

De IDP wil de drager van de soevereiniteit (en zijn dienaren) niet van zijn gezag beroven door hem geheel ondergeschikt te maken aan de volksvertegenwoordiging en dus eigenlijk aan de wil van de meerderheid van het volk. Dat wordt belet door eerbied en dankbaarheid voor Allah's soevereine daden.

Gedecentraliseerde eenheidsstaat

Sinds 1813 is Nederland een eenheidsstaat. Dat zou in theorie kunnen betekenen dat heel het land vanuit en door één groot centraal en ongedeelde overheidsorgaan zou worden geregeerd. Dat was en is - gelukkig - niet zo. Er is verscheidenheid in de gezags- en machtsuitoefening, in hoofdzaak op tweeërlei wijze. Ten eerste zijn er drie typen functies in het staatsbestuur onderscheiden: de wetgevende, de besturende en de rechterlijke macht (het principe van de machtenscheiding volgens verticale lijnen).

Ten tweede is er binnen die drie typen functies de onderscheiding van drie bestuursniveaus of bestuurslagen: rijk, provincie en gemeente (een scheiding volgens horizontale lijnen). Nu laat de werkelijkheid zich niet in schema's persen en daarom is het ook niet zo dat het totale overheidsgezag zich laat opdelen in driemaal drie vakjes. De werkelijkheid is veelkleuriger.

De IDP is niet voor een centralistische en uniformistische gezagsuitoefening. Het is niet goed dat de regering bij één (college) of bij zeer weinigen staat. En dat vanwege het feit dat tirannie en machtsmisbruik dan te gemakkelijk plaats kunnen grijpen. Scheiding en spreiding van macht en gezag kunnen helpen ontsporingen te voorkomen of te beperken.

De IDP accepteert de gedachte van de machtenscheiding en onderschrijft de typering van Nederland als eenheidsstaat met een decentraal karakter. Aan deze principes, die aan de Nederlandse staatsinrichting ten grondslag liggen, zijn wellicht zekere nadelen verbonden. Toch vinden wij dat de voordelen overwegen. Dit principe van - territoriale – decentralisatie aanvaardt de IDP enerzijds vanwege het respect voor het historisch geworden en anderzijds vanwege de wens om het openbaar bestuur niet verder van de burgers te brengen dan noodzakelijk is. Als het evenwel onaanvaardbare gevolgen met zich meebrengt, moet in de praktijk de souplesse aanwezig zijn om die te voorkomen.

Vanuit deze overwegingen is de IDP er in het algemeen gesproken een sterke voorstander van om het overheidsbeleid meer op provinciaal en gemeentelijk vlak vorm te doen geven. Zij heeft een afkeer van centralisme.

Artikel 14

De inrichting van het bestuur op landelijk niveau dient inzichtelijk te zijn voor de burger. Het overheidsgezag moet op elk niveau worden erkend. Ondernijning daarvan mag niet worden toegestaan. De overheid heeft er de zorg voor dat de individuele burger en het gezin enerzijds en de samenleving in het algemeen anderzijds in staat zijn een stil en gerust leven te leiden in alle godzaligheid en eerbaarheid.

Toelichting

Dit laatste artikel van het vijfde hoofdstuk stelt niet zozeer formele als wel materiële inhoudelijke eisen aan het bestuur.

Openheid en openbaarheid

De eerste zin van dit artikel wil dat de inrichting van het bestuur 'inzichtelijk' zal zijn voor de burgers. Of burgers het bestuurlijk doen en laten begrijpen, is uiteraard afhankelijk van verschillende subjectieve factoren, zoals scholing, interesse, enzovoort. Maar ook geldt dat de mogelijkheid om inzicht te verwerven in het openbaar bestuur afhankelijk is van kennis omtrent de feiten. Die feitenkennis wordt op haar beurt weer mede bepaald door de mate van voorlichting vanuit het overheidsapparaat.

Wie 'voorlichting' zegt, zegt openheid en openbaarheid. De rechtsstaats-principes beschermen de burgers ook tegen concrete bestuurshandelingen. Zij kunnen een beroep op de rechter doen.

Controle

Er valt weinig en niet goed te controleren, indien het ontbreekt aan openheid en openbaarheid. Dat geldt voor de politieke controleurs, maar nog veel sterker voor de burgers. Men kan gemakkelijk informatie worden onthouden indien er geen wettelijke voorzieningen of rechtsmiddelen bestaan ter verkrijging van informatie. Al lang is door Grondwet en andere wetten voorgeschreven, dat zittingen van de Staten-Generaal en andere vertegenwoordigende lichamen in het openbaar worden gehouden. Burgers zijn dan in staat op de hoogte te blijven van wat daar gebeurt

Geheimhouding uitzondering

Artikel 110 van de Grondwet vormt een vrij recent sluitstuk van de andere grondwettelijke bepalingen over de openbaarheid, zoals hiervóór aangegeven. Dit artikel bepaalt: 'De overheid

betracht bij de uitvoering van haar taak openbaarheid volgens regels bij de wet te stellen'. In deze wet is de grondregel opgenomen dat de openbaarheid regel is en geheimhouding uitzondering. Hij geeft de burgers daarom een recht op informatie tegenover de bestuursorganen, voor zover informatie is vastgelegd in documenten die zich bij het bestuur bevinden. De bestuursorganen moeten ook uit eigen beweging informatie verschaffen aan het publiek zodra die in het belang is van een goede en democratische bestuursvoering.

Zo is openbaarheid een middel voor de overheid en de burger om daden van wetgeving en bestuur inzichtelijker te maken. Misschien mag ook worden gehoopt dat beslissingen dan eerder en gemakkelijker worden aanvaard. Maar het omgekeerde kan natuurlijk ook het geval zijn!

In het laatstbedoelde geval gaat de tweede zin van artikel 14 een rol spelen. Deze zin moet gelezen worden als oproep om maat te houden bij kritiek op de overheid. Het gezag van de overheid mag niet worden ondermijnd door illegale acties, laat staan met gewelddadige middelen. Ook het oproepen tot acties van burgerlijke ongehoorzaamheid valt onder de illegale middelen.

Rechtsgemeenschap

Chaos en wanorde moeten worden vermeden. Als de openbare orde en veiligheid niet worden gehandhaafd, komt er van de vervulling van de overige staatstaken evenmin iets terecht. Met andere woorden, hier wordt een zeer elementaire staatstaak aangewezen. Verzuimt de overheid deze taak of heeft ze zichzelf in onmacht gebracht om deze taak te vervullen, dan wordt de burgers de mogelijkheid ontnomen om een gerust en stil leven te leiden in alle godzaligheid en eerbaarheid. Want dat is het doel van het mensenleven.

6. Onderwijs

Artikel 15

Op de overheid rust de zorg, dat al het onderwijs overeenkomstig de norm van Allah's Woord is. In het geheel van opvoeding van en onderwijs aan kinderen en jongeren heeft de overheid een eigen verantwoordelijkheid naast die van gezin en Moskee.

Op grond van die verantwoordelijkheid kan de overheid de leerplicht instellen.

Toelichting

Vanaf artikel 17 komen de specifieke overheidstaken aan de orde. Dit artikel gaat over de taak van de overheid ten aanzien van het onderwijs.

Algemeen

In Nederland is openbaar en bijzonder onderwijs. In 1920 werd bij wet het bijzonder lager onderwijs (financieel) gelijkgesteld aan het openbaar lager onderwijs. Met deze lager onderwijswet kwam een eind aan de meer dan tachtig jaar oude schoolstrijd. De in de wet verankerde onderwijsvrijheid biedt de mogelijkheid scholen te stichten en in stand te houden, waar de kinderen worden onderwezen overeenkomstig de levensbeschouwelijke overtuiging van de ouders. Bovendien bekostigt de staat dat onderwijs. De vrijheid van onderwijs, die voor een deel is te beschouwen als een uitwerking van de godsdienstvrijheid, heeft tot een grote verscheidenheid van scholen geleid.

Middel-doel

De IDP kan zich om principiële redenen niet zonder meer achter de vrijheid van onderwijs scharen. Haar diepste overtuiging is dat al het onderwijs overeenkomstig de norm van Allah moet zijn. Zij roept de overheid op dat te bevorderen en daarmee strijdige ontwikkelingen tegen te gaan. Het

ideaal van de IDP drukken we zelf uit met de term 'De openbare school met de Koran'. De IDP maakt zich sterk voor een Islamitisch-genormeerd onderwijs en spreekt de overheid daar op aan.

Spanningsveld

Tussen de praktijk van elke dag en het ideaal van de IDP bestaat een grote kloof. De IDP zal desondanks altijd benadrukken hoe de inrichting van het onderwijs naar haar overtuiging behoort te zijn. De IDP wil blijven streven naar Islamitisch onderwijs voor ieder kind. Ontwikkelingen die daarmee strijdig zijn wijst ze af. Het zal er op neer komen dat ze moet pleiten voor de ruimte om scholen in de gelegenheid te stellen om Islamitisch-genormeerd onderwijs gestalte te kunnen geven. Met dit pleiten voor de vrijheid van onderwijs heeft de IDP - principieel gezien - moeite, daar immers veel kinderen buiten de kennis van de Koran worden onderwezen. Aan de andere kant beseft ze dat het beginsel van onderwijsvrijheid het mogelijk maakt de inhoud van het onderwijs zelfstandig vorm te geven. In dat opzicht berust ze in de gegeven situatie.

Een wezenlijke vraag voor de IDP is of de overheid niet de grenzen van haar bevoegdheid overschrijdt wanneer zij de inhoud van het onderwijs wil voorschrijven. De ontwikkeling naar meer greep op de inhoud van het onderwijs kan een aantasting van de vrijheid van onderwijs zijn. Het is een wezenlijke en diep-ingrijpende zaak, wanneer men van onderwijsinstituut overgaat naar opvoedingsinstituut en dienaangaande kerndoelen stelt. De IDP is anderzijds erkentelijk voor de mogelijkheden die de vrijheid van onderwijs geeft om Islamitisch onderwijs te geven.

Voor de ouders

Tussen school en ouders bestaat een nauwe band. Ouders hebben de eerste verantwoordelijkheid voor de opvoeding van hun kinderen. Wanneer een deel van de opvoeding op school plaatsvindt, blijven de ouders de eerstverantwoordelijken. Van belang is dat ouders een school voor hun kinderen kiezen waarin ze hun overtuiging herkennen. Tussen school en gezin dient een goede samenwerking te zijn, een goede betrokkenheid op elkaar, maar geen vereenzelviging. Ouders hebben te onderwijzen en te doen onderwijzen. Het is hun plicht, ook al gebruiken zij de hulp van de onderwijzer. Op die verantwoordelijkheid moeten de ouders aangesproken worden en niet de overheid.

Voor de Moskee

De Moskee heeft in de Islamitische landen van oudsher scholen gesticht. Voor Islam is het vanzelfsprekend dat ze zich met onderwijs inlaat. Islam ziet in dat scholing en vorming van belang zijn voor het kind zelf, maar ook voor de Moskee.

Onderwijs is een duidelijke zorg van Islam, ook al gaat de school niet van de Moskee uit. Islam draagt het onderwijs een warm hart toe. Dat komt tot uitdrukking in de daadwerkelijke betrokkenheid bij het schoolleven. Het kan de moslims niet onverschillig zijn waarin de kinderen worden onderwezen.

Voor de overheid

Het behoort tot de taak van de overheid er voor te zorgen dat er voldoende scholen zijn in een onderwijsstructuur waarin alle leerlingen onderwijs ontvangen overeenkomstig hun talenten en capaciteiten.

Daartoe hoort ook het verstrekken van financiële middelen. De overheid dient in het belang van de leerlingen en de samenleving toezicht te houden op deugdelijkheid van het onderwijs. Gezien het feit dat de overheid geen Islamitisch onderwijs laat geven, zijn bijzondere scholen in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor de kwaliteit en deugdelijkheid van het onderwijs.

Gewetensvraag

De IDP staat vaak voor de gewetensvraag of zij, zonder opgeven van haar ideaal, om dwingende redenen moet berusten in en kiezen voor de bijzondere school, omdat de invloed van de overheid op de inhoud van het onderwijs zodanig wordt (is) dat de verantwoordelijkheid van de ouders in het geding komt. In plaats van een strijd vóór het verkrijgen van de Islamitische school is vandaag de dag een strijd gekomen om het behoud van de mogelijkheid onderwijs naar Schrift te geven, aangezien de overheid steeds meer eisen aan het onderwijs stelt die ingaan tegen de Islamitisch-genormeerde opvatting over onderwijs en opvoeding.

7. Buitenlandse zaken

Artikel 16

De IDP is van mening dat de zelfstandigheid van Nederland gehandhaafd moet blijven. Er zal geen overdracht van de bij Nederland als zelfstandige natie behorende bevoegdheden aan bovennationale organisaties of gemeenschappen plaatshebben. Derhalve wordt het streven naar Europese eenwording onder een bovennationale regering afgewezen.

Samenwerking op verschillende niveaus met andere landen wordt echter niet uitgesloten.

Toelichting

Hoofdstuk 7 gaat over buitenlandse zaken. Artikel 16 handelt over bovennationale organisaties of gemeenschappen in relatie met de zelfstandigheid van ons land.

Internationale samenwerking

Tal van problemen op het gebied van economie, vrede en veiligheid, milieubeheer e.a. krijgen in onze huidige tijd een bovennationale dimensie. Daarnaast zijn er in de internationale politiek ook andere actoren, zoals bijvoorbeeld transnationale organisaties en multinationale ondernemingen, gekomen die door hun invloed de speelruimte van de nationale staat beperken.

Hun aanwezigheid heeft geleid tot een enorme verdichting van de internationale betrekkingen. Over nationale grenzen heen worden allerlei samenwerkingsverbanden gevormd zodat het voor de regeringen steeds moeilijker wordt om vast te stellen wat nationaal belang is. In de praktijk blijkt dit te bestaan uit twee centrale elementen: nationale veiligheid en de bescherming van de eigen economische belangen.

Het internationale systeem is in de loop van deze eeuw structureel gewijzigd als gevolg van de toegenomen internationalisering, de toetreding van tal van nieuwe actoren in de internationale politiek en het ontstaan van contouren van een internationale rechtsorde. Een gevolg van deze fundamentele wijziging is dat de onafhankelijkheid van de nationale staat aan betekenis heeft ingeboet.

Geestelijk klimaat

De IDP is in het algemeen geen tegenstander van internationale samenwerking. Voor een deel is internationale samenwerking een noodgedwongen feit geworden, maar deels wordt ze ook aangegaan om beter het eigen belang te dienen.

Met bepaalde vormen van samenwerking heeft de IDP wel principieel moeite. Dat zijn de Verenigde Naties en de verschillende Westeuropese samenwerkingsverbanden, zoals de Raad van Europa en de Europese Gemeenschap.

Het optimistisch mensbeeld, het ongebreidelde vertrouwen in de internationale samenwerking dat bijna religieuze vormen aanneemt, deelt de IDP niet. Het geestelijk klimaat waarin de internationale samenwerking tot stand komt, wordt te zeer bepaald door de hoogmoed van de mens om, zonder rekening te houden met Allah en Zijn geboden, zijn bestaan op te bouwen. Het is de mens die in groot optimisme zijn eigen toekomst verwerkelijk.

Artikel 17

Het Midden Oosten heeft de bijzondere aandacht van de IPD. De IDP erkent de staat Israël niet, maar ontkent het Joodse volk ook niet het recht op een eigen staat in het Midden Oosten. Echter, de grenzen van deze staat zijn volgens het IDP al in 1923 vastgesteld. Pas wanneer het Joodse volk zicht in zijn geheel terugtrekt binnen de grenzen van door de Britten ingesteld mandaat gebied van 1923 zal de IDP bereid zijn een mogelijk erkenning van een Joodse staat te overwegen.

Toelichting

Het Joodse volk is een van oorsprong Arabisch volk dat de boodschap van achtereenvolgende Islamitische profeten heeft verdraaid en misbruikt om hun eigen doelen te kunnen bereiken. Dit heeft onder andere geleid tot een historische genocide die terug te vinden is in de boeken Numeri en Deuteronomium uit de Joodse Pentateuch (het oude testament in de bijbel): het in bezit nemen van 'het beloofde land'. Na het oneigenlijk in bezit nemen van het huidige Palestina raakte het Joodse volk in de eerste eeuw na de geboorte van de Islamitische profeet Jezus verspreid.

Aan het eind van de 19e eeuw is er onder het Joodse volk een nieuwe zionistische beweging ontstaan. Na de tweede wereldoorlog is door de Britten in 1917 een mandaat gebied ingesteld waar de Joden zich konden vestigen. Oorspronkelijk bevatte dit mandaatgebied eveneens een gebied ten oosten van de Jordaan, maar in 1923 werd het mandaatgebied door de Volkenbond gesplitst en vanaf toen bedoelde men met het Brits mandaatgebied enkel het gebied tussen de Middellandse Zee en de Jordaan.

Sinds de opkomst van het zionisme vindt er een hernieuwde Pentateuchische inname van Israël plaats, met alle daarbij behorende vreselijkheden.

Omdat het Joodse volk van oorsprong een Arabisch volk is, en omdat het een lange historie in het Midden Oosten heeft, erkent de IDP het recht van het Joodse volk op een eigen staat in het Midden Oosten. Echter, de huidige staat Israël wordt door het IPD nadrukkelijk niet erkent. Pas wanneer het Joodse volk zicht in zijn geheel terugtrekt binnen de grenzen van het mandaat gebied van 1923, en alle huidige bezette gebieden teruggegeven zijn aan de rechtmatige eigenaren, de Palestijnen, zal de IDP bereid zijn haar standpunt te heroverwegen.

Tot die tijd dient de Nederlandse regering alle politieke banden met de Staat Israël te verbreken. Voor het overige dient de overheid zich in te zetten voor vrede en stabiliteit in het Midden-Oosten.